

1

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Ve skutečnosti stačí milovat.“

Benedikt XVI., Lurdy, 14. 9. 2008

Úvodní slovo

V souvislosti s poslední apoštolskou cestou Benedikta XVI. do Francie bylo možné zaznamenat v českých sdělovacích prostředcích až legrační údiv či překvapení nad papežovým „úspěchem“. Titulky mluvily o nečekané účasti lidí, překvapivě vysokém procentu mladých či spontánním nadšení (nejen) věřících ve Francii.

Myslím, že se nad tímto „překvapením“ můžeme i usmívat – zase jednou nás v Česku čeká teprve objevit Ameriku. Papež (a nejen tento poslední) jako svědek

srozumitelně formulované a bez taktizování hlásané víry je už dlouho na světové scéně právě tím, čím má podle Ježíšova „zadání“ Petrovi být: „A ty ... utvrzuj své bratry!“ (Lk 22,32).

Přejme našim méně věřícím spoluobčanům toto překvapení a sami sobě radost z opětovně potvrzené zkušenosti naší víry – že totiž Boží záměry věrně a spolehlivě „fungují“!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Koncem minulého školního roku obdržela naše farnost účelovou dotaci** Jihomoravského kraje na projekt elektronického ozvučení kůru našeho kostela. Z těchto prostředků byla zakoupena příslušná technika, kterou napříště budeme využívat jak k běžnému účinkování chrámových schol, tak i např. k ozvučení rozhlasových přenosů z kostela a dalších akcí. Slavnostní uvedení této techniky do provozu proběhne v neděli 28. září 2008 při mši svaté v 9 hodin za přítomnosti hejtmana Jihomoravského kraje Ing. Stanislava Juránka. Chrámový sbor „Jolly Singers“ při této mši svaté zazpívá Renčovu mešní suitu „Omyjte prach a smutek z tváří“.

• **Zájemci o přípravu na přijetí svátosti biřmování** se mohou hlásit osobně nebo telefonicky v sakristii nebo na faře do konce září 2008. Přihlásit se může každý katolík, který dovrší v tomto roce 15. rok svého věku. První setkání biřmovanců se uskuteční v úterý 7. října 2008 v 19 hodin na faře na Lidické 6. Příprava bude probíhat jednou za čtrnáct dní (předběžně vždy v úterý večer), setkání bude trvat asi hodinu. Orientační termín udělování svátosti je květen – červen 2010.

• **Zájemci o křest z řad dospělých** se mohou hlásit rovněž na faře či v sakristii

do konce září 2008. Katechumenát bude zahájen po osobní domluvě s přihlášenými.

• **Příprava na 1. sv. přijímání** v naší farnosti začíná každoročně zhruba se začátkem postu a probíhá vždy ve středu před dětskou mší svatou na faře. Tato příprava není součástí vyučování náboženství ve školách, nicméně k přijetí dítěte na přípravu v naší farnosti je podmínkou absolvovat již alespoň jeden rok vyučování náboženství či odpovídající katecheze. Podrobnosti a přesné termíny se oznamují začátkem nového kalendářního roku v ohláškách a ve farním časopise.

• **Každou středu ve školním roce jsou večerní mše svaté v 17.30 hodin určeny zejména dětem.** Jejich součástí je v 17 hodin program v sakristii pro nejmenší, od 16.30 probíhá zkouška dětské scholy. Zveme všechny děti a jejich rodiče k účasti!

• **V úterý v 19 hodin zkouší v sakristii chrámový sbor „Jolly Singers“.** Noví zpěváci do všech hlasů jsou vítáni!

• **Jako vždy se začátkem školního roku prosíme rodiče s malými dětmi, aby dle možností vnímali určitou „hlukovou hranici“ s ohledem na ostatní účastníky bohoslužeb.** Všechny pak prosíme o vzájemnou vstřícnost a pochopení. Nebojte se eventuálně poradit těm účastníkům bohoslužby s malými dětmi, kterých se to týká, že je možno strávit mši v postranní kapli, kde se s malými dětmi počítá (mnozí návštěvníci našich bohoslužeb o této možnosti často ani nevědí).

• **Bohužel nedávno opět došlo v našem kostele k okradení jedné z účastnic bohoslužeb.** Vše se odehrálo podle již „klasického“ scénáře: Domnělý „chudák“ vás požádá ve vchodu nebo na odlehlém místě kostela o almužnu, a když vytáhnete peněženku, vytrhne vám ji z rukou a uteče z kostela. Upozorňujeme znovu na nutnou opatrnost a doporučujeme uvnitř kostela na prosby o peníze vůbec nereagovat! (Pokud chce kdokoli žádat o almužnu, má možnost před kostelem.)

• **Žádáme všechny farníky i náhodné návštěvníky kostela, aby nevyužívali předsín kostela, jeho zádveří ani vývěsky tam umístěné k vylepování jakýchkoliv plakátů či inzerátů.** Pokud má někdo zájem o umístění letáku či oznámení v kostele, musí o to požádat v sakristii. Podotýkáme, že zásadně vyvěšujeme pouze oznámení o náboženských či charitativních akcích. Naopak vůbec nezveřejňujeme letáky komerční či osobní inzeráty.

• **V sobotu 11. října 2008 se v Brně uskuteční Slavnost chrámových sborů čtyř zemí.** Jedná se o každoročně pořádané setkání zhruba dvaceti chrámových sborů ze čtyř zemí (ČR, Maďarsko, Rakousko, Slovensko). Při této příležitosti se v kostelích vnitřního Brna (tedy i v našem kostele) odehrají koncertní bloky jednotlivých pěveckých těles. Začátek vystoupení je ve 14 hodin. Program bude upřesněn přímo na místě. Srdečně zvou pořadatelé, především jednota Musica sacra.

• **Národní centrum pro rodinu nabízí účast na Francouzských sociálních dnech v Lyonu ve dnech 21. – 23. 11. 2008.** Tématem je úloha církví v současné Evropě. Podmínkou je znalost angličtiny, němčiny či francouzštiny. Každý účastník si sám hradí konferenční poplatek 30 Euro, cestu a ubytování s polopenzí hradí pořadatel. Odjezd zvláštním autobusem z ČR. Přednost mají mladí lidé do 30 let. Další informace jsou na letáčcích v sakristii. Zájemci necht' se urychleně hlásí na NCPR, Průchodní 2, 602 00, Brno, tel. 542 214 865.

• **V rámci roku sv. Pavla vás Biskupství brněnské zve na konferenci „Apoštol Pavel: Vím, komu jsem uvěřil (2 Tim 1,12)“.** Konference se uskuteční 8. listopadu 2008 na Biskupském gymnáziu na Barvičově 85. V programu jsou přednášky prof. Ambroze, prof. Tichého, Vojtěcha Kodeta nebo Jiřího Kani. Podrobný program je na vývěsce v kostele nebo na www.biskupstvi.cz/pastorace či přímo na Pastoračním středisku brněnské diecéze, Petrov 6. Tamtéž jsou i přihlášky.

• **Pastorační středisko dále nabízí možnost účasti na biblickém kurzu „Pavel – křesťan, misionář, světoobčan“ a „Daniel – prorok, vzor prozíravých“.** Tento kurz probíhá během roku taktéž na BiGy. Informace jsou tamtéž jako u konference o sv. Pavlu.

Rozpis úklidu kostela sv. Tomáše

Úklid je vždy v pondělí (ovšem je-li slavnost, tak se neuklízí). Uvítáme každou posilu pro uklízení po večerní mši. Přijďte mezi nás, rádi vás zaměstnáme.

ÚKLID PO RANNÍ MŠI (ZAČÁTEK V 7.33)

- po, 22. září
- po, 6. říjen
- po, 20. říjen
- po, 3. listopad
- po, 17. listopad
- po, 1. prosinec
- po, 15. prosinec
- po, 29. prosinec
- po, 12. leden

ÚKLID PO VEČERNÍ MŠI (ZAČÁTEK V 18.03)

- po, 29. září
- po, 13. říjen
- po, 27. říjen
- po, 10. listopad
- po, 24. listopad
- (8. 12. 2008 úklid není)
- po, 22. prosinec
- po, 5. leden
- po, 19. leden

kostelník

Výuka náboženství

ZŠ KOTLÁŘSKÁ

- v pondělí od 15.15
(*první hodina bude 22. 9.*)
- učí paní Hana Švábová

ZŠ BOTANICKÁ

- ve středu od 13.15
(*první hodina bude 1. 10.*)
- učí P. Bohumil Urbánek

ZŠ ANTONÍNSKÁ

- ve čtvrtek od 14.00
(*první hodina bude 2. 10.*)
- učí P. Bohumil Urbánek

ZŠ STAŇKOVA

- čas i den bude upřesněn (je možné, že děti budou navštěvovat náboženství na faře)

VÝUKA NA FAŘE (LIDICKÁ 6)

- pro děti I. stupně středa 15.45
(*první hodina 1. 10.*)
- pro II. stupeň v pátek 14.30
(*první hodina 3. 10.*)
- učí P. Bohumil Urbánek

- 6. až 9. třída ve čtvrtek 16.05
- učí Michal Černý

Slovo nemocným

Bůh si vyvolil to, co je slabé, aby zahanbil silné.

1 Kor 1,27

Na každého člověka na každém místě, kde žije, může přijít utrpení, bolest anebo dokonce smrt. Žádný člověk nemůže prohlásit, že v budoucnosti neonemocní. Každý člověk se snaží vyhnout bolesti a utrpení, ale vždy to není v jeho silách. Církev se vždy od svého začátku věnovala nemocným lidem, budovala první nemocnice a útulky pro lidi, kteří byli postižení nakažlivými chorobami a kterým se zdraví lidé vyhýbali. Svým učením ovlivnila i smýšlení společnosti, ve které působila, a přispěla tím k tomu, že se vztah k těmto lidem zlepšil.

Věříme, že Bůh stvořil všechno a všechno udržuje a že mu záleží na každém tvorů, a proto věříme, že řídí život každého člověka, i když na něj dolehne utrpení. I toto období má hodnotu a smysl a není zbytečné. Kdo je vnímavý, naučí se víc než v době, kdy byl plný síly a zdraví. Často právě tehdy pochopí smysl svého života a uvědomí si, jaké měl možnosti a málo je využíval. Toto poznání může změnit jeho život, jestli se mu vrátí zdraví, anebo ho přivede k tomu, že se bude snažit využít současnou dobu, kdy je nemocen, a bude prožívat svoje těžkosti jako kříž, který nese s Kristem a který obětuje na nějaký úmysl. Takovým jednáním může ovlivnit lidi víc

než mnoha slovy. Současně i sám sebe učí být trpělivý, pokorný a naplněný důvěrou v Boží pomoc. Vyrovnaným přístupem k prožívání utrpení ovlivňuje lidi kolem sebe.

Každý člověk nemůže ve svém životě vždy konat to, co by konat chtěl a takovým způsobem, jakým by to chtěl konat. Ale když přijme omezení, které mu přinesla nezaviněná nemoc, a snaží se prožívat tuto dobu s vědomím, že Bůh ví, co tímto utrpením sleduje, že zná jeho tíhu a ví, jakou člověk potřebuje pomoc, a dává mu ji, je schopen vždy žít a snášet všechny těžkosti. S vědomím, že je nenese sám, ale že je Bůh s ním, pomáhá mu a dává všemu hodnotu a smysl. Tímto smyslem všeho těžkého, co prožíváme, je, abychom měnili svoje smýšlení a svůj vztah ke všemu, co se děje v našem životě i kolem nás. Je možné, že ve chvíli, kdy prožíváme obtížné situace, nechápeme jejich smysl, ale když budeme mít dobrou vůli, jistě ho časem pochopíme. Nikdy nevíme, jak působíme na lidi, kteří jsou v naší blízkosti a kteří nás sledují a hodnotí naše jednání a náš přístup ke všemu, co prožíváme. Neseme odpovědnost za všechno, co je v našem životě, i za všechny důsledky svého jednání, a proto máme vždy jednat tak, aby naše jednání bylo správné a abychom měli jistotu, že jsme neudělali nic, čím bychom dali druhému člověku špatný příklad.

Žádný z nás nestačí svými lidskými silami na to, aby dokonale prožil všechno, co se mu v životě vyskytne, a proto musí každý prosit o Boží pomoc, aby měl vždy

dost sil správně jednat i v těch nejtěžších životních situacích. S Boží pomocí a s využitím vlastních sil je každý schopen dobře prožít svůj život a prospět jím druhým lidem.

otec J. Šik

Soustředění dětské scholy

Od soboty 2. 8. 2008 se konalo soustředění dětské scholy. Trvalo do pátku 8. 8. 2008. Soustředění probíhalo na faře v Heřmanově u Křižanova. Hlavní náplní bylo zpívání, které jsme i nahrávali. Programem bylo proloženo jídlo, ale také koupání a fotbal. Jednou jsme hráli fotbal dokonce i s místními kluky. Soustředění bylo obohaceno ve středu opékáním špekáčků a v pátek zpíváním na svatbě. Přijel nás navštívit i pan farář, ale kvůli zpívání na svatbě jsme s ním nemluvili.

Mockrát děkujeme Silven a Špuntovi za vaření, Šídlovi za večerníčky a hlavně Chicken za velkou výdrž při našem zpěvu.

Bára Babáková

Z farní charity

Vážení přátelé,

je po prázdninách a z větší části i po dovolené. Dovolte nám informovat vás o naší a tedy i vaší charitní pomoci na mimořádné účely.

V první polovině června v Rádiu Proglas jeho ředitel P. Martin Holík v myšlence na den informoval o velké přírodní katastrofě, která postihla Mongolsko. Prosil o pomoc tamnímu těžce postiženému obyvatelstvu. Co se tam stalo: Po nadějném nástupu jara, kdy pastevci vyhnali na rozsáhlé pastviny stáda dobytka, došlo náhle k prudkému ochlazení. Mongolsko bylo koncem května zasaženo silnými mrazy a sněhovou bouří nebyvalé intenzity. Kalamita si vyžádala řadu lidských obětí, mnoho rodin přišlo o jurty a o dobytek. Obyvatelstvo, hlavně venkovské, přišlo o hlavní zdroj obživy. Katolický týdeník informoval o tomto neštěstí v čísle 25.

Česká katolická charita, která v Mongolsku řídí dva velké projekty, má na místě

stálého zástupce a kancelář. Do postižené oblasti dodává potraviny a hygienické potřeby. Do budoucna se chystá kompenzovat obětem katastrofy také ztrátu dobytka či koní. Na tento účel zřídila u České spořitelny sbírkové konto č. 22770022/0800, variabilní symbol 148. Díky vašim příspěvkům do naší charitní pokladničky jsme mohli v červenci na pomoc Mongolsku poskytnout prostřednictvím Oblastní charity Brno 8 000 Kč.

Dále jsme rovněž v červenci z vašich příspěvků podpořili tyto projekty Oblastní charity Brno:

- 2 000 Kč na Chráněné bydlení Gorkého ulice
- 2 000 Kč na Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službu
- 2 000 Kč na Denní centrum pro bezdomovce
- 2 000 Kč pro Domov sv. Markéty

V uplynulých letních měsících docházelo v různých místech světa k živelným pohromám, ale také k válečným konfliktům. Na pomoc obětem vojenským útokem devastované Gruzii zřídila Charita ČR opět u České spořitelny sbírkové konto č. 22770022/0800, variabilní symbol 153. Na toto konto jsme z vašich příspěvků převedli prostřednictvím Oblastní charity Brno 5 000 Kč.

Tím ale náš výčet nekončí. Na léky pro nemocné leprou (Likvidace lepry) jsme zaslali 2 000 Kč a částkou 3 000 Kč jsme přispěli Sdružení pěstounských rodin pro Dům na půli cesty.

Děkujeme všem dárcům, kteří nám svěřují své peníze a pomáhají tak potřebným lidem u nás a tentokrát i v Mongolsku a Gruzii.

Dobrovolníci farní charity

Rozhovor

s Igorem Kyselkou

O Igorovi někteří z farníků možná vědí, že je zahradním architektem, ale pro „tomáškovce“ je prostě Igor. Domluvili jsem se, že nám poodhalí něco více ze svého profesního, ale i osobního světa . . .

Igore, jak si jako zahradní architekt a navíc jako zaměstnanec Ústavu územního rozvoje představuješ rajskou zahradu?

Řeknu Ti nejdřív svou představu dětskou, protože dětské zážitky a představy jsou nejsilnější, a každý, byť třeba nevědomky, z nich stále čerpá. Inspirován známými biblickými ilustracemi Gustava Dorého a návštěvami několika starých, poněkud zarostlých zámeckých parků v útlém věku jsem si tehdy představoval rajskou zahradu jako takový park plný nádherných stromů, keřů s roztodivnými květy, mnoha druhy jedlých plodů a přátelských živočichů. Dnes bych to snad doplnil jen o to, že by v rajské zahradě měl každý najít místo, kde se bude cítit úplně nejlépe. Někdo tedy vyhlídku do daleka z vrcholu hory, jiný tiché lesní zákoutí, další zase palouk

u vody, případně s lavičkami a hracími prolízkami či sportovním hřištěm, a někdo třeba i s útulnou zahradní restaurací.

Jak jsi se k tomuto zajímavému povolání dostal?

Díky své ruské kmotřičce „tótě Kátě“, úžasně citlivé a hluboké duši s velkou láskou ke všemu živému, a taky díky svému neúnavnému turistickému tatínkovi jsem se od útlého dětství zhlédl v poznávání nových míst v krajině jako snad ve své nejoblíbenější činnosti. V letech gymnazijních, kdy jsem se rozhodoval, čím vlastně budu, pracoval tatínek architekt–územní plánovač na různých plánech a projektech, které obvykle řešily vhodnost vymezené krajiny pro určité využití, např. zajistit soulad zemědělství, lesnictví a rekreace v okolí nějaké plánované přehradní nádrže. Často mě tedy brával na různé, často i vícedenní terénní průzkumy, kdy jsme prolézali louky, kopce i vesnice, zakreslovali podrobnosti do map, skicovali horizonty a detaily, ptali se na zkušenosti místních lidí, spali v našem wartburgu combi a následně pak své poznatky a návrhy vnášeli do barevných map. Už tehdy jsem si říkal, že bych taky chtěl dělat něco podobného jako své zaměstnání. Navíc, vzhledem k tomu, že doma i na chalupě máme zahradu, kde je stále potřeba něco dosazovat, stříhat, okopávat či jinak ošetřovat, postupně mé rozhodnutí jít studovat do Lednice zahradní architekturu vyplynulo úplně logicky.

Co je Tvou hlavní pracovní náplní?

Začínal jsem v jednom zemědělském výzkumáku, kde jsme jednoduše řečeno plánovali meze a větrolamy proti erozi a měřili jejich účinnost. To jsem byl v terénu dost často. Pak jsem šel tzv. na volnou nohu, kde jsem dělal projekty (ale i realizace) soukromých zahrad, menších i středních, hlavně venkovských parčíků, ozelenění zemědělských a průmyslových areálů i mezí, potoků i polních cest v krajině. V roce 1997 jsem nastoupil na půl a po sedmi letech na plný úvazek do Ústavu územního rozvoje, což je takové metodické a servisní pracoviště Ministerstva pro místní rozvoj, zaměřené na územní plánování, regionální rozvoj a cestovní ruch. Nejsme tedy úřad, který rozhoduje o výstavbě, jak by se na první poslech při vyslovení pojmu územní rozvoj mohlo zdát. Práce je velmi různorodá, záleží na tom, co ministerstvo zrovna potřebuje zjistit a prověřit. Jednou je to využití zrušených vojenských prostorů, podruhé způsob plánování a rozvoje území podél řek, jak posuzovat a povolovat výstavbu větrných a slunečních elektráren a mnohé další otázky na celostátní i mezinárodní úrovni. Já zde zajišťuji záležitosti související s přírodou a krajinou. Protože práci je možno dělat flexibilně, lze si občas nastřádat pár hodin nebo i nějaký ten den náhradního volna. V té době se věnuji zase tomu, co jsem dělal na volné noze, takže provádím terénní průzkumy po krajině nebo navrhuji a sázím zahrádky. Pouhé sezení u počítače v kanceláři ústavu by mě totiž ubíjelo. Takhle je to pestřejší a hlavně člověk neztrácí kontakt

s praxí a s běžnými lidmi—neodborníky. Kromě toho ještě externě učím v zimním semestru na Stavební fakultě Vysoké školy báňské Zahradní a krajinnou tvorbu. Poznávat názory, nápady a přístupy lidí z jiného oboru ke své vlastní profesi je neobyčejně inspirující.

Je možné v této oblasti dělat vše v Boží režii? Musel jsi někdy v práci dělat něco proti svému přesvědčení?

Po této stránce to není náročné povolání, neboť se mě nikdo nepokouší uplácet, protože o ničem zásadně nerozhoduju. Je těžké vystříhat se někdy práce v neděli, protože termíny jsou neúprosné a ne vše lze donekonečna odkládat, abych zase nepůsobil zcela nedůvěryhodně. Nepřistoupil bych na návrh zahrady složené se samých tují, stříbrných smrků a červených javorů, ale vždy se snažím klienta přesvědčit, že pestrost druhů je zajímavější, domácí dřeviny jsou taky pěkné a není nutné kopírovat sousedy. Boží režii si uvědomíš, když Ti rododendrony ve stínu a rašelině, kam patří, stejně nerostou a naopak trávník, který při pozdním vysetí do zcela nevyhnojené, spleené a hrudkovité půdy při špatném zalévání krásně vyklíčí a za rok je hustý jak ve staré Anglii. Tady si uvědomíš jasnou omezenost svých znalostí a schopností a taky to, že skutečný život řídí někdo úplně jiný . . .

Jaká byla Tvá cesta k Bohu? Kudy vedla do farnosti svatého Tomáše?

Moji rodiče jsou věřící katolíci a nechali mě a sestru pokřtít, ale v nelehkých dobách mého dětství do kostela nechodili a do náboženství nás neposílali, nicméně základní poznatky o Bohu a víře nám dali. Významně však mé myšlení ovlivnila již zmíněná tóťá, která mi vyprávěla o křesťanské, ale i indické (zvláště buddhistické) filozofii a mystice, o níž se dovídala z četných knih, které ji posílala sestra z Bavorska. Zaujalo mě, že i indiští guru stavěli křesťanství svým pojetím lásky a bezprostředním přiblížením se Boha člověku velmi vysoko. Moje cesta ke katolické víře vedla tedy cestou rozumu a také přes jiná než křesťanská učení. Proto si dodnes vážím všech poctivých a tolerantních věřících každého náboženství hledajících lásku a dobro.

Moje mladší sestra měla spolužačku, které se učitelka na základní škole za její víru před spolužáky nevybíravě posmívala. Právě proto s ní má sestra začala kamarádit. Tato spolužačka nás pak zavedla počátkem osmdesátých let mezi věřící mladé lidi do scholy při kostele sv. Augustina, s nimiž jsme kromě zpěvu jezdili i na hory, kde naše praktická víra v diskusích i skutcích sílila a vyspívala. Naši tehdejší aktivitou byli moji rodiče inspirováni natolik, že své 25. výročí svatby stvrдили církevním sňatkem, kdy jsme jim sestra a já šli za svědky. Naši mají teď oba svá společenství a berou víru velmi poctivě. Z toho je zřejmé, že úloha rodičů v náboženské výchově dětí je nezastupitelná, ale z naší rodiny je zřejmé, že to funguje i naopak.

Na otázku mé cesty k „Tomáškoví“ lze odpovědět jasně: „Cherchez la femme.“ Ve společenství vysokoškoláků, kam mě v roce 1991 pozval jeden kamarád, se o něco později k mé nemalé radosti objevila krásná a milá dívka, která se mi představila jako Tara (dlouho jsem věřil, že se tak zvláště opravdu jmenuje). Když jsme se po nějaké době začali sdílet nejen na spolču, ale i sami ve dvou, prohlásila se svým typickým humorem, že ke spáse lze sice snad dojít i jinde, ale u „Tomáška“ je to naprosto spolehlivé. Nutno říci, že jsem svého rozhodnutí pro „Tomáška“ ani pro ni nikdy nelitoval.

Můžeš nám prozradit svůj nejhlubší zážitek?

V srpnu roku 1985 jsem chodil s kamarády po slovinských Julských Alpách, kde jsem dostal docela nepříjemný zápal plic, který jsem ještě dva dny přecházel a léčil slivovicí, protože hory byly nádherné a dolů se mi ještě nechtělo. Ve vysokých horách, s málo penězi, těžce dýchaje, občas kašlaje a s rychle bušícím srdcem jsem pak jel vlakem za rodiči, kteří byli na Istrii na dovolené. Protože ze stanice, kde vlak končil (a jiný ten den už nejel) bylo k moři ještě daleko, noc byla na krku a navíc jsem ztratil adresu místa, kde byli naši ubytováni, padla na mě velká úzkost, zda mě vůbec ještě rodiče uvidí. I začal jsem se v duchu velmi úpěnlivě modlit. V tu chvíli za mnou vagónem přišel neznámý mladík a anglicky se mě zeptal, zda nejsem nemocný a podával mi drahá zahraniční

antibiotika na zápal plic a na kašel. Ta odpověď byla tak okamžitá, že jsem jej v tu chvíli považoval za anděla strážného a ohromně se mi psychicky i tělesně ulevilo. I když mé tehdejší cestování k našim bylo ještě docela dlouhé a dramatické, cítil jsem hmatatelně, že Bůh je se mnou, a nakonec vše dobře dopadlo.

Čím se v životě řídíš a co bys chtěl vzkázat či poradit čtenářům?

Líbí se mi následující dvě myšlenky od Lao – Ce: „Znát vlastní nevědomost je nejlepší část našich vědomostí“ – vyvolává to ve mně vědomí pokory a nutnosti neustále se vzdělávat.

A další: „Je lépe rozsvítit alespoň malinkou svíčku, nežli proklínat tmu.“ – v každém situaci se dá něco dělat a svíce je symbolem naděje.

A co bych čtenářům Tomáška doporučil? Studentům, které učím, dávám začátkem semestru napsat esej: „Moje oblíbené místo – krajina mého srdce.“ Pragmatictí stavaři píší velmi krásně, až poeticky o svých zahradách či místech výletů. Najděte si i Vy krajinu svého srdce, k níž máte citové vazby, kam se rádi vracíte, vodíte své blízké, ale současně rádi objevujete nová místa a srovnávejte. A ještě Vám radím – sázejte stromy a pečujte o ně! Na své zahradě či oblíbeném místě v krajině, kde stromy chybí a nevdají – na mezi, u rybníka, při cestě (vždy se ale dohodněte s vlastníkem). Možná znáte knížku Jeana Giona „Muž, který sázel stromy“. I když není lehké stromy udržet

proti suchu, zvěři či vandalům, vidět, jak stromy rostou do krásy, sílí a vylepšují vzhled kousku krajiny, Vás naplní radostí a vědomím spolupodílu na stvořitelském díle. Vždyť není krásné, že první, co Máří Magdalenu napadlo, když spatřila vzkříšeného Pána Ježíše, bylo, že je to zahradník?

Děkuji za rozhovor.

Jarka Cýrusová

Povídka

Babička položí na stůl dva plechové hrníčky. „Že mi skočíte na borůvky? Udělám vám koláč. Šla bych sama, ale to víte, nemůžu se zohnout.“ Anežka s Janou ochotně popadnou hrníčky. Babička totiž umí ten nejlepší koláč na světě. „Nejpozději za hodinu ať jste zpátky,“ volá za nimi babička.

Les je hned za humny a voní jehličím, houbami a samozřejmě borůvkami. Mladší Jana si hned u prvních keříčků čupne a dá se do sbírání. „Cože? Takové mrňky chceš sbírat? Vždyť nejsou ani pořádně zralé. To já si najdu něco lepšího!“ pohrdavě houkne Anežka. „Tak běž, já zůstanu tady,“ odpoví klidně malá.

Anežka pátrá očima po zemi. Žádné keříčky se jí nezdají dost husté, žádné borůvky dost velké. Už dávno sešla z cesty a pořád nic. Anežka pohlédne na hodinky. Půlhodina je pryč! Tak honem honem, kdepak jsou? Anežka zrychlí, pobíhá po

lese, zakopává o kořeny. Už jen čtvrtodinka! Anežka přičupne a dá se překotně do sbírání. „Anežkóóó, už musíme jít,“ nese se lesem volání. V Anežce hrkne. Opravdu, hodina je pryč, babička by měla strach. A už je tu zadýchaná Janička: „Jé, ty jich máš málo,“ diví se, ale hned dodává: „Víš co, přisypu ti, abychom měly stejně.“ Anežka zamrká překvapením, ale pak honem kývne: „Tak jo.“

Za chvíli jsou v chalupě a trochu provinile staví hrnečky na stůl. „Je jich málo, co?“ „Právě tolik jich na koláč potřebuji,“ usměje se babička. „A jsou malé a ještě asi nebudou zralé. Budou kyselé.“ děvčátka si skáčou do řeči. „Tak je trochu víc ocukrujeme a je to.“ Odpovědí jsou jí dvě ulehčená vydechnutí. „A teď běžte, ať se můžu dát do práce,“ babička vytahuje mísu a chystá vařečku. „Na půdu,“ zavelí Anežka a už šplhá po žebříku a těší se mezi staré haraburdí, kde si s Jankou zbudovaly svůj hlavní stan. Babička se zohne nad stůl. Au, to ji zas píchlo v kříži. Léta jsou tady, babička zalétne pohledem k obrázku, který visí na zdi. Mládí je dar, stáří je umělecké dílo, stojí napsáno pod fotkou bělovlasé stařenky v šátku. Je skoro tak hezká jako já, pomyslí si babička a vybírá z borůvek zelené lístečky, kterých je tam požehnaně.

Marie Sojka Veselá

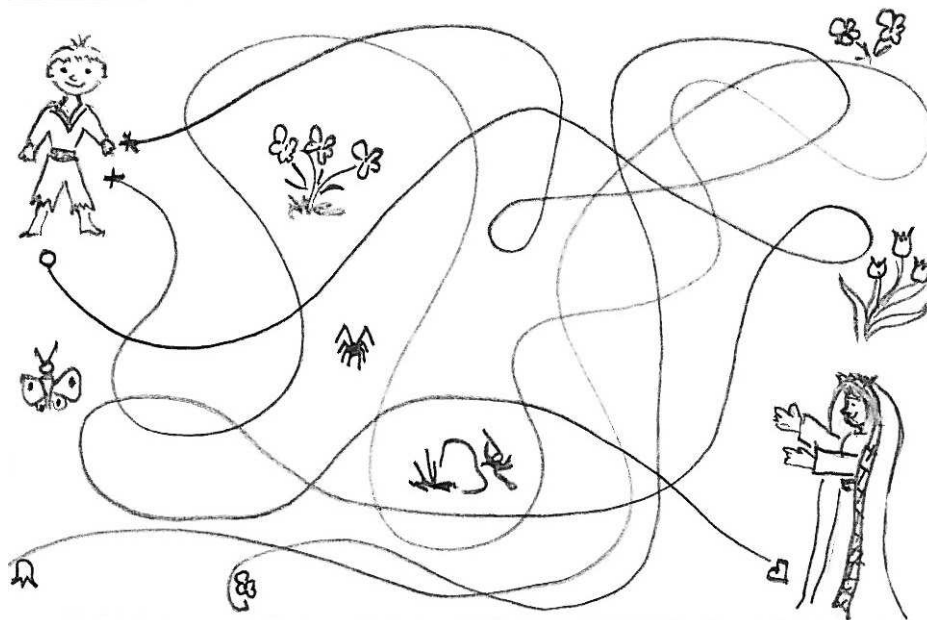
Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

v neděli 28. 9. slavíme svátek jednoho z našich velkých českých patronů – sv. Václava. Najdeš cestu malému sv. Václavovi za jeho babičkou sv. Ludmilou?

V Praze na Václavském náměstí je socha sv. Václava na koni. Kolem něho stojí čtyři další sochy našich patronů. Pokud chtějí starší bystré hlavy znát jejich jména, musí projít písmenkovým labyrintem.

Nápověda: Začni písmenem A (v levém horním rohu). Z písmena A můžeš přejít na libovolné sousední pole, pak na jiné sousední pole, až postupně vyluštíš všechna čtyři jména a dojdeš na konec k písmenu CH (v pravém dolním rohu).

A	O	P	Ž	S	A	CH
B	N	E	X	K	R	L
D	L	I	Z	Y	U	J
A	C	Š	M	D	F	T
F	P	Ž	O	P	V	O
W	R	K	Ř	Z	T	J
Č	O	C	I	S	Ě	CH

Klára Kengi Koukalová